

MOLITVENA URA

ZA DUHOVNE POKLICE

PESEM: Živo verujem Jezus v te (SG, 460)

Živo ver'jem, Jezus v te, trdno upam, ljubim te.

Srce moje naj bo tvoje, ti pa, Jezus, moj ...

Grehov se kesam srčno, naj mi v odpuščanje bo.

Srce moje ...

Glej, po tebi hrepenim in prejeti te želim.

Srce moje ...

Jezus, blagoslov nam daj, nas po smrti sprejmi v raj.

Srce moje ...

1. bralec: S pesmijo Živo verujem Jezus v te smo izpovedali vero, da si, Jezus, navzoč tu pred nami v Najsvetejšem zakramentu. Med nami si ti, ki si se učlovečil, ki si neutrudno oznanjal veselo blagovest, delal velika znamenja. Med nami si ti, ki so te zasramovali, križali, umrl si strašne smrti na križu, vstal si od mrtvih, šel k svojemu in našemu Očetu in sedaj na skrivnosten način živiš med nami. Ti nas vabiš, da nadaljujemo tvoje delo odrešenja.

2. bralec: Gospod Jezus, želimo biti tvoje orodje. Hočemo ti posoditi svoje roke, da boš še naprej delal dobro, posoditi noge, da boš lahko pri našal ljudem tolažbo, želimo ti podariti svoje srce, da boš še naprej pri našal svetu svojo ljubezen. Pomagaj nam, da bomo tvoji veseli oznanjevalci!

Pesem: Mogočno se dvigni (1. in 2. kitica) (SG, 433)

Mogočno se dvigni nam spev iz srca,

v pozdrav Rešeniku, Vladarju sveta!

Kristus, kraljuj! Kristus, zmaguj!

V hostiji sveti nam gospoduj.

*Darujemo vdano ti svoje srce,
dejanja, besede, vse misli, želje.*

Kristus, kraljuj ...

1. bralec: Gospod Jezus, nekatere si posebej izbral in jih pripravljaj na oznanjevanje evangelija. V zgodovini Cerkve si znova in znova klical moške in žene, da bi nadaljevali tvoje delo odrešenja. Poklical si sv. Vincencija Pavelskega, ki ti je služil z oznanjevanjem evangelija v besedi in z deli krščanske ljubezni. Ta svetnik je klical: »**Dajte mi moža molitve in sposoben bo za vse!**« Zavedal se je, da je molitev vir duhovnega življenja, vedel je, da v človeku, ki moli, deluje Kristusov duh in daje učinkovitost našim besedam in dejanjem.

Molimo in prosimo v tišini za Kristusovega duha ...

2. bralec: Sv. Vincencij je spodbujal: »'Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravico in vse drugo vam bo navrženo.' Ker to priporoča naš Gospod, se moramo po tem ravnati. On je, ki govori, mi moramo pazljivo prisluhniti njegovi besedi in se predati Bogu, da bo njegova beseda učinkovita. Glasi se torej: Iščite Božje kraljestvo! Iščite! To je le ena beseda, pa veliko pove. Označuje skrb, označuje dejanje. Iščite Boga v sebi! Sv. Avguštin priznava, da ga ni našel, dokler ga je iskal zunaj sebe. Potrebno je notranje življenje.«

1. bralec: »Toda toliko dela je, boste ugovarjali, toliko dolžnosti v hiši, v mestu, na deželi, vsepovsod delo. Ali naj vse to žrtvujemo, da bomo mislili le na Boga?

Naš Gospod hoče predvsem, da iščemo njegovo slavo, njegovo kraljestvo, njegovo pravičnost, zato da bi si z vero, upanjem, ljubeznijo, pobožnimi vajami, govorom, ponižanji, deli in trpljenjem bogatili notranje življenje v Bogu, našem vzvišenem Gospodu: da bi z neprestanim žrtvovanjem svojih opravil in želja širili njegovo dobroto, množili milosti njegovi Cerkvi in kreposti njegovemu kraljestvu na zemlji. Če smo se enkrat za vselej tako ustalili v iskanju Božje slave, nam bo vse ostalo navrženo.«

2. bralec: Sveti Vincencij je še povedal: »Če si kristjan, pa vidiš brata v stiski in ne jokaš z njim in z njim ne sočustvuješ, si naslikan kristjan, slabši od zveri.«

Sv. Janez Pavel II. je takole opisal Vincencija: »Sveti Vincencij je moderen svetnik. Če bi se danes znašel med nami, bi bilo njegovo področje dela podobno. Prav gotovo bi našel pot do ubogih, novih ubogih v velikih mestnih naseljih. Si lahko predstavljamo, kaj bi ta znanilec Božjega usmiljenja in sočutja zmogel narediti, ko bi z gotovostjo uporabil vsa sodobna sredstva, ki so nam danes na voljo?«

Sv. Vincencij nas sprašuje: »Če bi imeli le kanček Jezusove ljubezni, bi mar ostali križem rok? Bi smrti prepustili tiste, katerim lahko pomagamo? O, ne! Ljubezen ne more ostati nedejavna. Zavezuje nas k delu za odrešenje in pomoč bližnjim.«

Pesem: Kristus stoji pred nami (prva in druga kitica)

Kristus stoji pred nami, vabi na delo nas.

Trte so obložene, zrel je pšenični klas.

**Pojdite tudi vi v moj vinograd,
pojdite tudi vi v mojo žetev.**

Trte so neobrane, polja žalujejo.

Delavcev je premalo, že omagujejo. **Pojdite ...**

1. bralec: Sv. Vincencij nas spodbuja: »Ljubimo Boga, bratje moji, toda z delom svojih rok in v potu svojega obraza! Kajti pogosto so dejanja ljubezni do Boga in podobni vzgibi in notranje vaje nežno čutečega srca, pa naj bodo še tako dobre in zaželenene, prav hudo sumljive, če nimajo praktičnega učinka. S tem, da obrodite bogat sad, pravi naš Gospod, 'slavite mojega Očeta'. Na to moramo prav posebno paziti, kajti vse preveč je ljudi, ki menijo, da je vse opravljeno, če se na zunaj vedejo korektno in v notranjosti goje vzvišena čustva do Boga. Če pa naj bi prišlo do dejanj in je dana priložnost za delovanje, odpovedo. Laskajo si s svojo pretirano domišljijo in se zadovoljujejo s pohlevnimi dvogovori, ki jih imajo z Bogom. Da, o tem govore kot angeli. Če pa so te okoliščine mimo in gre za to, da bi delali za Boga, da bi trpeli, se premagovali, poučevali uboge, iskali izgubljen čredo, se zadovoljili z malim, prenašali bolezn ali druge neprijetnosti, da, takrat ni nikogar več, zmanjka jim poguma. Ne, nikar se ne varajmo: vsa naša naloga je v delovanju.«

Razmišljanje v tišini

2. bralec: »Oznanjevanja vesele novice ubogim ne smemo razumeti, tako kot da moramo pridigati le odrešenjske skrivnosti. Nasprotno, posredovati moramo celotne odrešenjske dobrine, ki so jih predvideli preroki, in tako napraviti evangelij učinkovit.

Če se duhovniki (kristjani) trudijo za uboge, delajo to, kar so delali Jezus in mnogi svetniki, ki niso samo besedičili, temveč so osebno tolažili uboge, lajšali njihovo usodo, jih negovali. Če pravi duhovnik, da je poklican, naj ubogim oznanja evangelij, ne pa, da bi lajšal njihovo stisko, da

mora nuditi le duhovno, ne pa tudi materialno pomoč, odgovarjam: ubogim moramo pomagati na vse načine, sami in po drugih, če naj za nas veljajo prijetne besede najvišjega sodnika živih in mrtvih: »Pridite blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta. Zakaj lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; bolan sem bil in ste me obiskali.« (Mt 25, 34-36). To delati, se pravi, oznanjati veselo novico z besedami in dejanji, to je delal naš Gospod, to delajmo tudi mi.«

Vprašajmo se vsak zase v tišini, kako delam jaz, tudi mene kliče Gospod?

Voditelj: Bog kliče na delo v svoj vinograd, mene, tebe. Z zaupanjem prosimo Gospoda:

VSI: PRENOVI NAS, GOSPOD, S SVOJIM DUHOM, KI NAS POŠILJAŠ OZNANJAT VESELO NOVICO ODREŠENJA UBOGIM!

Bralec: Gospod, vodi svojo Cerkev, da bo vedno pozorna na znamenja časa in tako vidno znamenje tvoje pozornosti do slehernega človeka.

VSI: PRENOVI NAS, GOSPOD ...

Bralec: Gospod Jezus, vabiš nas, naj postanemo kristjani enega srca in enega duha. Hvala ti za to vabilo; tudi v nas zaneti ogenj, ki ga prinašaš na zemljo.

VSI: PRENOVI NAS, GOSPOD ...

Bralec: Gospod Jezus, podari nam ustvarjalnost in zagon za naše vsakdanje poslanstvo. Posebno te prosimo za nove poklice, za nove sodelavce in sodelavke v naših župnijah. Naj obogatijo tvojo Cerkev z iznajdljivostjo krščanske ljubezni.

VSI: PRENOVI NAS, GOSPOD ...

Bralec: Gospod Jezus, ozri se na vse mlade. Pomagaj jim, da bodo uresničili načrte, ki si jih ti namenil zanje.

VSI: PRENOVI NAS, GOSPOD ...

Očenaš, Zdrava Marija, Slava Očetu.

Blagoslovna pesem: Jezus, ti si vinska trta (SG, 472)